

Գևորգ ԷՄԻՆ

Չգիտեմ սա խի՞նդ է իսկական

Չգիտե՛մ, սա խա՞նդ է իսկական,
Թ՞ե փորձում,
Կամ... կատա՞կ ես անում...
Չժպտա՜լ այս չքնաղ աղջկա՞ն
Ու չերգե՛լ...
Դու ա՞յդ ես ցանկանում.
Իսկ գիտե՞ս, թե ու՞մ ես դու սիրում
Եվ ու՞մ ես անվանում լոկ.. քոնը, _
Նա երգի ակու՜նքն է աշխարհում՝
Ինչպես ծո՛վն,
ա՛րևն
ու կոկո՛նը...
Այն ո՞վ է Լուսաստղով հմայվում
Եվ նրան արգելու՜մ... երգ ձոնել.
Աղբյուրի ակունքից ջու՛ր խմում
Եվ գրում՝ .
Ասում թե՛
,
Նրանց պես՝
նա վե՜ր է բոլորից,
Մի սիրո համար նա... ավե՛լ է...
Թե իրավ նրա՛ն ես դու սիրում,
Սիրի՜ր,

Բայց մի՛ կհտիր նոթերդ,–
Ես երգի իմ բաժի~նն եմ խլում`
Քոնը քե՛զ կմնա, Օթե՛լլո: